

РЕШЕНИЕ

№ 3956

гр. София, 15.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 15.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **7786** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Централно военно окръжие /Ц./, представлявано от полк. Г. К. П. в качеството му на началник на военното формирование, чрез юрк. И., срещу Решение № 592 по Протокол № 60 от 21.07.2022 г. на Столичен общински съвет. Иска се отмяната му като незаконосъобразно. Претендира се присъждане на разноски.

В ОСЗ жалбоподателят се представлява от юрк. М. и юрк. Ф., които поддържат жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът - Столичен общински съвет /СОС/, чрез юрк. Г. оспорва жалбата като неоснователна и недоказана.

В ОСЗ ответникът се представлява от юрк. Г., която поддържа оспорването. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения за това излага в представена писмена защита /л.174 от делото/.

Заинтересована страна - Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ - редовно уведомена, в ОСЗ не се представлява. С писмен отговор от 26.01.2023 г. /л. 132 от делото/, оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител.

С определение № 7361/23.09.2022 г. Административен съд София град, II отделение, 24 състав на основание чл. 159, т. 1 и т. 2, приел жалбата за недопустима и оставил същата без разглеждане, като е прекратил производството по делото. В

законоустановения срок Определение № 7361/23.09.2022 г. е обжалвано пред Върховен административен съд /ВАС/. Последният го е отменил и е върнал делото за произнасяне по същество.

Административен съд София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК във вр. с чл. 144 АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт в оспорената част, намира следното от фактическа и правна страна:

Между страните не се спори, а се установява и от представен акт за публична общинска собственост №1195/21.05.2015 г., вписан в АВ под № 124, том LXXII, вх. рег. № 31124/02.06.2015 г. /л.30 от делото/, че сградата, находяща се в [населено място], [улица]в ПИ с идентификатор по КККР 68134.405.37, е общинска собственост.

Сградата е предоставена за ползване от Министерство на народната отбрана на Народна Република България и по-конкретно на Ц. с оглед изпълнението на функции по наборната военна служба и мобилизационни задачи на Българската армия. След 1989 г. е предоставена в собственост на Столична община, която да ползва същата за нуждите на данъчната си администрация.

При извършена проверка от Инспектората на Министерство на отбраната през 2019 г. е констатирано, че правният статут на ползваните в сградата помещения от Централно военно окръжие не е уреден.

На 21 септември 2020 г. от началника на Ц. – полк. Г.П., е изпратено писмо /л.32 от делото/ до Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“, с което са изискани документи относно статута на сградата на [улица]. С писмо от 30.12.2020 г. /л.33 от делото/, същата информация е изискана и от кмета на СО.

С писмо с рег.№ 25-10-99/02.03.2021 г. до кмета на Район „О.“ – СО /л. 34 от делото/, началникът на Ц. е отправил искане, ползваните от тях помещения да бъдат предоставени по надлежния законов ред за безвъзмездно ползване и управление. Изготвен е доклад и проект на решение на СОС от кмета на район „О.“-СО /л. 40-44 от делото/, с което част от сградата на [улица] се предоставя безвъзмездно на Министерство на отбраната за нуждите на Централно военно окръжие. Последният не е гласуван и приет от СОС. От зам. кмета на СО е изготвено становище, относно доклада и проекта за решение внесен за разглеждане от кмета на район „О.“ /л. 45 от делото/.

С писмо вх. № 10-00-1/21.07.2021 г. /л.48 от делото/, Постоянната комисия по обществен ред и сигурност /ПК по О./ към СОС е уведомила полк. Г.П., че на проведено заседание на 19.07.2021 г. е разгледан докладът от кмета на район „О.“. Обсъдено е евентуално преместване на Ц. в друга обществена сграда, като е даден срок за становище.

В становище с рег. № 25-01-52/27.7.2021 г. /л.50 от делото/, до председателя на СОС, председателя на ПК по О. към СОС, с копие до кмета на СО и Министъра на отбраната на Република България, началникът на Ц. е обосновал необходимостта от уреждане на правния статут и настаняване на Централно военно окръжие в сградата на [улица].

От полк. Г. П. е изготвена и Докладна записка с рег. № 25-01-53/28.07.2021 г. /л.70 от делото/ до Министъра на отбраната на РБ, относно предприемане на действия с цел недопускане преместването на Ц. в друга сграда, различна от тази с адм. адрес

[населено място], [улица].

На 15.10.2021 г. в Ц. е получено становище с вх. № 20-24-9 от директора на Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“ /л.72 от делото/, в което е указано, да се изчака отговора от СОС по писмо на Ц. с рег. №25-01-52/27.7.2021 г.

Седем месеца по-късно на 10.05.2022 г. е получено писмо от директор на Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“ с вх. № 21-30-16/10.05.2022 г. /л.74 от делото/, с което началникът на Ц. е уведомен, че Столична община е изявила намерение да ползва помещенията в сградата за свои нужди.

В отговор на последното от страна на Ц. е изпратено становище до директор на Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“ с рег.№ 25-10-278/17.05.2022 г. /л.77 от делото/, в което е изразена категорична позиция, че военно окръжие има нужда да ползва и обитава конкретната сграда. Изложени са доводи, че поради технически, функционален, нормативен и военен характер, седалището на структурата не може да бъде преместено.

С Доклад вх.№ СОА22-ВК66-7780/13.07.2022 г. на СО /л.98 - Доклада/, е изготвено предложение (проект решение) до Столичен общински съвет. Предложено е описаните помещения в т. 1, подточка 1.1, т.2 и т. 3 от него, заедно с идеални части от общите части на сградата и помещенията за общо ползване в сградата на [улица], № 12 с идентификатор 68134.405.37.1, да бъдат предоставени безвъзмездно за управление на СДВР, сектор „Общинска полиция“ в съответствие и в изпълнение на договор рег. СОА16-ДГ56-523/11.05.2016 г. и допълнително Споразумение с рег. № СОА20-ДГ56-2036/23.03.2020 г. между СДВР и СО.

На 21.07.2022 г. е проведено заседание на Столичен общински съвет. За заседанието е воден протокол - Протокол № 60 /л.113 от делото/, като по т. 56 от дневния ред е разгледан Доклад вх. № СОА22-ВК66-7780/13.07.2022 г. Постоянната комисия по икономика, собственост и дигитална трансформация и Постоянната комисия по общественя ред и сигурност, подкрепят доклада с предложени проект за решение. След гласуване на СОС, предложението се приема с пълно мнозинство.

Въз основа на така изготвения доклад, СОС е издал оспорения в настоящето производство административен акт - Решение № 592/21.07.2022 г. /л. 90/, с което на основание чл. 21, ал. 1, т. 23 и ал. 2 Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/, чл. 12, ал. 3 и ал. 4 от Закона за общинската собственост /ЗОС/ и чл. 12, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата за общинската собственост, СОС е предоставил безвъзмездно за управление на сектор „Общинска полиция“ ползваните от Ц. помещения в сградата – публична общинска собственост, находяща се в [населено място], [улица] с идентификатор по КККР 68134.405.37, (акт за публична общинска собственост № 1195/21.05.2015 г.) със съответните идеални части от общите части на сградата и помещенията за общо ползване, за срок от 5 години, подробно описани в т. I. 1, 2 и 3 от акта. С т. II от решението СОС е възложил на кмета СО да издаде заповед за предоставяне безвъзмездно за управление на сектор „Общинска полиция“ на имота, посочен в т. I.

По делото са изслушани показанията на свидетеля И. В. И.. Свидетелят е работил в Ц. от създаването му на длъжността юрисконсулт, след което е работил на същата длъжност към СО. През цялото време местоработата му е била в процесната сграда. Излага доводи, че Ц. има категорична нужда от ползване и обитаване на конкретната сграда. Свидетелства, че същата е архитектурно пригодена за нуждите на Ц., като в нея са ситуирани комуникационни средства за мобилизация на българското население

в условията на война. В сградата се е обособена щабна зала, в която се провеждат действията по спешна мобилизация на територията на цялата страна.

При така установените факти, настоящият съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Настоящият съдебен състав не изоставя становището си, че процесното решение на СОС представлява междинен акт по чл. 21, ал.5 АПК и че жалбоподателят не е сред кръга субекти, които могат да го оспорят, но въпросът по допустимостта на производството е решен с Определение № 10245/14.11.2022 г по адм. дело № 10124/2022 г. на ВАС, според което е налице годин за обжалване акт и жалбоподателят е процесуално легитимиран да го оспори. Указанията са задължителни за административния съд, поради което жалбата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващия, на всички основания по чл.146 АПК съдът приема следното:

Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган и в пределите на предоставената му власт –чл. 21, ал. 1, т. 8 ЗМСМА.

Съгласно разпоредбата на чл. 12, ал. 3 ЗОС, имотите и вещите - общинска собственост, които не са необходими за нуждите на органите на общината или на юридически лица и звена на общинска бюджетна издръжка, могат да се предоставят безвъзмездно за управление на други юридически лица на бюджетна издръжка или на техни териториални структури. Имотите и вещите - общинска собственост, които не са предоставени за управление на други лица, се управляват от кмета на общината- чл. 12, ал. 5 ЗОС. Според ал. 4 от същата разпоредба, редът за предоставяне за безвъзмездно управление на имоти и вещи - общинска собственост, се определя от общинския съвет в наредбата по чл. 8, ал. 2 ЗОС. Въз основа на посочената разпоредба, СОС с Решение № 210 по Протокол № 87/14.04.2011 г., е приел Наредба за общинската собственост /НОС/, в сила от 10.05.2011 г.

Съгласно чл. 12, ал. 1 от посочената наредба, Кметът на СО предоставя със заповед, безвъзмездно за управление на органи на общината или на юридически лица и звена на общинска бюджетна издръжка, по тяхно искане, имоти и части от имоти, за осъществяване на функциите им. Съгласно чл. 12, ал. 2 НОС имоти или части от имоти, които не са необходими за нуждите на органите на общината или на юридически лица и звена на общинска бюджетна издръжка, могат да се предоставят безвъзмездно за управление на други юридически лица на бюджетна издръжка или на техни териториални структури, по тяхно искане, след решение на СОС, със заповед на кмета на СО, за срок до 10 години.

При издаване на акта съдът намира, че не е спазено изискването за форма. Съгласно чл.59, ал. 1 и ал. 2 АПК, доколкото в приложимия специален закон липсват конкретни изисквания към формата и съдържанието на акта, административният орган издава или отказва издаване на акта с мотивирано решение, в писмена форма, което следва да съдържа наименование на органа, който го издава; наименование на акта; адресат на акта; фактически и правни основания за издаване на акта; разпоредителна част, с която се определят правата или задълженията, начинът и срокът за изпълнението; разпореждане относно разноските; пред кой орган и в какъв срок актът може да се обжалва; дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с означаване на длъжността му; когато органът е колективен, актът се подписва от председателя или

от негов заместник.

На първо място отсъства реквизитът по чл. 59, ал. 2, т. 7 АПК, а именно пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва актът. Този пропуск обаче има благоприятен за оспорващия ефект, тъй като съгласно разпоредбата на чл.140, ал.1 АПК удължава срока за обжалване, регламентиран в чл.149, ал.1 АПК, на два месеца. Също така в решението неточно е посочен идентификаторът на сградата по КККР, който следва да е 68134.405.37.1. Тези пороци не могат да бъдат квалифицирани като съществени и да доведат до отмяна на акта.

Допуснатият от ответника съществен порок във формата, който води до незаконосъобразност на оспорения акт, е липсата на мотиви. Въведеното с разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4, предл. 1-во АПК изискване за посочване на фактически основания за издаване на акта, съответства на изискването за мотивиране на акта по ал. 1. Правната доктрина е единна в разбирането, че непосочването на фактическите основания за издаването на акта - чл.59, ал. 2, т. 4, предл. 1-во, включително когато е на оперативна самостоятелност, е абсолютно основание за отмяната му, тъй като фактическите основания са юридическите факти, от които органът черпи упражненото от него публично субективно право и са необходим ограничителен белег на това право.

Липсата на мотиви към административния акт не съставлява съществено процесуално нарушение, ако мотивите съществуват в преписката - например като мотиви към решение на помощен орган, и след като административният акт е в съответствие с тях, това е достатъчно, за да е налице връзка между мотивите и акта.

В оспорения акт не се съдържат мотиви за приемането му. Посочено е единствено, че решението е прието на заседание на СОС, проведено на 21.07.2022 г., т. 56 от дневния ред по доклад № СОА22-ВК66-7780/13.07.2022 г. общински съветници. Председателстващият е запознал общинските съветници със становището на Постоянната комисия по икономика, собственост и дигитална трансформация /л.114 от делото/ и е подложил на гласуване доклада. Така „за“ приемане на предложението по Доклад № СОА22-ВК66-7780/13.07.2022 г. са гласували 47 от общо 47 общински съветници. Предвид съдържанието на Протокол № 60/21.07.2022 г. от проведеното заседание за мотиви на акта следва да се възприеме изложеното в Доклада. Дори да се приеме, че фактическите основания за издаването му могат да се извлекат от Доклад с вх.№ СОА22-ВК66-7780/13.07.2022 г., то такива отново липсват.

Съгласно разпоредбата на чл. 12, ал. 6 ЗОС когато нуждата от предоставения имот отпадне или той се използва в нарушение на разпоредбите на чл. 11, имотът се отнема със заповед на кмета на общината. Предвид че сградата на [улица] архитектурно съобразена, оборудвана и изцяло пригодена за нуждите на военното формиране и неговото функциониране, не е направена преценка дали необходимостта на Ц. от ползване на помещения в процесната сграда е отпаднала. В оспорения акт нито се съдържат фактически констатации, че нуждата от ползването на имота от страна на военното формиране е отпаднала, нито че имотът се ползва в нарушение на чл. 11 ЗОС. Такава преценка не е извършвана от административния орган. От друга страна, от доказателствата по делото и предвид свидетелските показания, не може да се приеме, че реалната необходимост от ползване на процесната сграда от страна на Централно военно формиране – ползвател към момента на издаване на решението е отпаднала - Решение № 6391 от 2.06.2015 г. на ВАС по адм. д. № 9335/2014 г., III о., докладчик съдията А. Р.; Решение № 16142 от 20.12.2018 г. на ВАС по адм. д. №

8311/2018 г., II о., докладчик съдията Т. Р..

Изложените аргументи мотивират съда да приеме жалбата за основателна и да отмени оспореното решение на СОС.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 1 АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски. Предвид фактическата и правна сложност на делото, обемът и качеството на реално осъществената от пълномощника - юрисконсулт защита, както и проведеното по делото едно съдебно заседание, съдът определя възнаграждението в минималния размер от 100 лв., установен в чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ. ЗПП. Поради това разноските следва да бъдат присъдени в общ размер на 150 лв., от които 50 лв. платена държавна такса и 100 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Централно военно окръжие Решение № 592 по Протокол № 60 от 21.07.2022 г. на Столичен общински съвет.

ОСЪЖДА Столичен общински съвет да заплати на Централно военно окръжие сумата от 150 /сто и петдесет/ лева разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

СЪДИЯ: